

Pădure de păianjeni

Tincuta Sava Borsan

Pădure de păianjeni

Știi mamă, pe aici viii nu se mai găsesc
din când în când un porumbel
sărută un copil noaptea.
Atunci când mă legănai
îmi cântai atât de frumos despre ale pământului
și eu visam, visam căprioare
zburdând peste verdele lumii.
Acum cerberii sunt stăpâni aici mamă,
peste tot este o pădure de păianjeni
ce crește sub rădăcini de tăcere.
Când îmi e dor de oameni,
îmi iau desenele, le ating ușor,
închid ochii și cerul se apleacă.
O stea îmi sărută fruntea.